

Изази Недјељом.

Цијена:
За ЦРНУ ГОРУ и АУ-
СТРО-УГАРСКУ (с БОС-
НОМ и ХЕРЦЕГОВИНОМ)
на годину 6 ф., на чо год.
3 ф., на четврт године 1 ф.
и 50 новчића.

За све остале земље у
ЈЕВРОНИ и АМЕРИЦИ: на
годину 20 франака, на по
године 10 франака, на чет-
врт године 5 франака.

ГЛАС ЦРНОГОРЦА

ЛИСТ ЗА ПОЛИТИКУ И КЊИЖЕВНОСТ.

Претплата шаље се у
плаћеним писмима неоп-
средно администрацији „Гл.
Црногорца“ на Цетиње, а
може се и картом упут-
ником на пошту у Котор.
Донесу шаљу се уредниш-
тву. Рукописи се невраћају.

За огласе плаћа се од
реда 5 новч. За огласе веће
и на дуже вријеме мон.

ЦЕТИЊЕ, 22. Априла.

До који дан наш ће Кретац да пропусти кроз своје кланце једнога ријетког госта.

Његово Височанство Књаз Бугарски Александар I. долази идуће недјеље у походе нашем Књазу-Господару.

Посјета ова, узели је ма с које стране, мора обеселити срце свакојег Црногорца.

На ову земљу, од како она постоји под именом Црне Горе, још није стала нога једнога страног владоца.

Ево сада ће први пут стати на њу владалац једнога братског нам народа, долазећи овамо као љубљени брат нашега владоца, као пријатељ нашега народа.

У то име: срећно да Бог да, и добро нам дошао!

У узвишеноме госту нашега Књаза-Господара ми срдачно поздрављамо владоца једне земље и једнога народа, с којим је Црна Гора вазда у братским свезама стојала. С Бугарском нас вежу не само крвне и племенске везе, него и истовјетни интереси политички и државни. Као што је Црна Гора кроз вјекове с јатаганом у руци представљала живи протест против страног напасника, који се, из Азије прешавши, елементарном силом оборио на народе балканскога полуострва и уништио им цвјетајуће државе, тако је данас обновљена и васкрела Бугарска позвана да међу народима источнијем представља један снажан фактор за државно и народно препорођење истока.

С великим је болом народ црногорски пратио вјековне муке и страдања братскога му народа бугарског за вријеме турскога господарства. А с великом је радошћу поздравно не давни ускре његов, јер је увјерен, да је у њему стекао друга вјерна и поуздана, који ће с њим у будућности издјелити зло и добро, и сложено радити на дјелима заједничке среће и напретка оба народа.

Све још није свршено што се жељети може и мора на балканском полуострву. Још је доста којешита половно и код нас и код браће Бугара. Пред нама стоје велики и огромни радови. Ваља се дакле добро спремати за те радове, а то ће сада, хвала Богу и сјеверноме стрциу, ићи много лакше, јер су спале пегве и синдири са толико милиона ваљаних руку братских. Одријешена је велика количина снаге која је до скоро спутана била или је служила заједничком крвнику. Само јој сада ваља повратити стару снагу и упутити је на путове, који воде давно жељеним циљевима народним.

Ослобођени народ бугарски ми смо отвореним срцем и раширеним рукама дочекали и поздравили у колу источнијех народа, прво као свога брата и рођака, а друго као народ којег смо изврне врлине научили цијенити и уважавати. С врлинама, којима је Бог обдарио народ бугарски, он ће на сунцу слободе брзо заузети с достојанством своје мјесто међу народима источнијема и припомоћи да се под турским господарством потављели исток у новој слави засија.

Ми смо данас срећни, што нам се дала прилика, да можемо пред узвишеном особом владоца бугарског поновити осјећања братске љубави,

којима смо се вазда одушевљавали за народ бугарски.

Ми смо срећни, што у нашој средини с најдубљом хомогенијалношћу можемо поздравити владоца који је узео на себе тешко бреме да нам братински народ бугарски изведе на пут среће и напретка, да га, из тешкога ропства васкрела, окријени и оспажки врлинама доброга, уредног и слободног грађанског живота и да га упуту оним циљевима који су му прописани историјом, народним предањима и географским положајем.

С наше стране узвишени гост нашега владоца, и ако не пађе блијесак у спољашњем дочеку, паћи ће нешто што много више вриједи од тога: паћи ће братско срце чисто, отворено и искрено. На његовим листовима моћи ће много боље него на парадним апаратима читати сву љубав нашу према бугарском народу, сву готовост нашу да с њим ступимо у заједничко коло рада око заједничке будућности свију нас на истоку.

А у то коло позивљу нас неодољиво ближи и даљи задатци наше будућности, понајвише пак онај велики задатак који лежи пред нама: да докажемо дјелом да смо подобни и достојни наслиједити исток као своју од старине баштину.

За рјешење тога задатка хоће се лијена слога и пакља међу владоцима и народима балканскога полуострва, хоће се јединство и сталност у заузетом правцу и држању, спремање и улагање снаге народне и државне у чисто народне циљеве.

И с тога гледишта радујемо се путу младога Књаза Бугарскога преко Атине на Цетиње, јер нам је он залаго и јемство, да се у Софији положај балканскијех држава схваћа како ваља.

Добро нам дошао дакле, узвишени владоце братског нам народа бугарског!

Добро нам дошли, драги гости наши, из братске нам земље коју љубимо као своју!

Приступите нам ближе, да се пољубимо и загрлимо!

У пољупцу и загрљају Књаза Александра и Књаза Николе љубе се и грле Бугарска и Црна Гора, а Ловћен и Витоша пружају си руке!

Црна Гора с краја на крај поздравља вас срдачном добродошлицом и кличе из свег гласа:

Живио Књаз Бугарски Александар I.!

Живио Народ Бугарски!

У Бечу излази један лист, по имену „Аггееblatt“, за који се држи, да га „протежирају“ највиши војнички кругови тамошњи.

У том листу почели су с почетком ове године излазити уводни чланци о уставном рату од г. 1882. Међу осталијема, број 10. тога листа од 6. Марта ов. г. донио је један чланак под насловом: „Неутрали“. У том чланку наводи се у главном, како је неутралност Црне Горе за вријеме тога устанка била лажна, како је кордон црногорски био не само излишан него и штодљив у највишем степену, како су војници аустријски толико пута цесовали и проклињали тај кордон, како је на пошљетку вјечита штета што се није Црној Гори маска здерала с лица и што се нијесу кордонски односи с Црном Гором замијенили поштеним отвореним ратом који су војници аустријски толико жељели!

То се каже сада, по што је мир за владао на разбојиштима усташкијема!

Ми не знамо с ким овдје имамо посла. Знамо добро, да је влада наша савјесно дужност своју чинила у најтежим приликама онога времена, и да је кордон црногорски савјесно чинио све што му је од владе заповиђено било. Знамо и то, да је од стране владе аустро-угарске признато нашој влади коректно држање, дакле и кордону црногорском савјесно испуњавање дужности.

Ако пак у Аустро-Угарској има и преко тога неких падљених кругова, који друкчије мисле и који су данас у жалости што се тада с аустро-угарске стране није друкчије поступало, онда тијем круговима морамо примјетити, да је то већ ствар прошлости, па нека се разговоре и у жалости својој утјеше.

Политички преглед.

Бесједа Манчинијева у талијанском сенату о тројном савезу, која је с толиким допадањем поздрављена била, само је још више допринијела да се владајући појмови о значају и замашају тога савеза још више побркају. И у англиској штампи била су мишљења о том јако подијељена, а у потоње вријеме поједини листови англиски давали су отворено израза свом незадовољству са тим савезом тако да се сенатском кабинету нашао побуђен изразити министру Манчинију своје задовољство на бесједи ради њене јасноће и доброга правца, а тим је, како из Рима с не малим самозадовољством јављају, очевидним начинном засвједочено споразумјење Инглиске с Италијом о свјема питањима која данас Јевропу узнемирују.

Много више него то пристајање Инглиске, пао је у очи један чланак некадашњег францеског посланика у Мадриду, Андријеа, о карактеру тројнога савеза, који је изишао у листу „Жур“ и у којем се ово вели: „Ма колико се опротивљавало, то стоји, да је савез у Јуну 1882 потписан. Циљ му је: да се у извјесном тренутку Францеска примора на разоружавање. Кнез Бисмарко познаје мирољубиве намјере Францеске и њене владе, он не вјерује да се она мисли светити, док постоји садашња парламентарна система и несталност у унутрашњости: ипак држи он да још није утјубена срџба против побједилаца од 1870. Први преговори чиниени су између Манчинија и Хацефелда. Бисмаркова мисао бјеше, да се јевропски мир осигура и да се Францеска за навјек осакати тијем што би приморана била да се разоружа; ради тога нужно је, да се Францеска савршено изолује. Из тројнога савеза има постати савез четворни. Гире је већ дао своју ријеч, Шпањолској су учинена објашњења, како би и она могла пристати у тај савез великијех сила; Инглиска ће већ због својих трговачких интереса придружити се. Наскоро ће потплаћена штампа почети о том да збори. Држи се, да ће финансијски и економни положај принуђивати Францеску, да приступи к разоружању. Јевропском савезу предлаже се разоружање; успротиви ли се томе Францеска, против ње ће бити свак.“

Кад се на ум узме, да је Францеска својим војним преустројством принуђила Њемачку да и она на своју војску много више издаје него што њене финансије подијети могу и да је тијем економско стање Њемачке у много вишој опасности да подлегне теретима војничкога оружјања, онда је из тога ласно извести, да је доста могуће, да се Бисмарко заноси оним плановима, које „Жур“ наводи, ради разоружања Њемачке. Питање је само, е да ли ће Францеска тако олако примити такву једну пресију с поља, и да ли може допустити такво улетање у своје унутрашње ствари, с погледом на свој велелепни положај и на своју народну част. Францеска штампа не ће дуго оклијевати с одговором на такове инсинуације, и ако с ъемачке стране не почну гасити, ватра ће се брзо расприти бар у журналистичкој полемици. За сад је још све на миру.

И руска штампа већ претреса овај предмет скоро посвједно. „Новоје Време“ опишеује данашњи положај на овај начин: Објава ъемачко-аустријско-талијанског споразума примљена је у Францеској и у Инглиској с подозревањем и злослутњом. Докле се у Петрограду боје, да Њемачка

и Аустрија иду за промјеном ствари на балканском полуострву, докле држе у Паризу, да ће Њемачка и Италија чинити притисак на Францеску, а у Лондону опет подозревају на ъемачкога канцелара, да он Италију подстиче на активну политику у средиземном мору против Инглиске. За све те претпоставке не могу се истина још навести стварни разлози, али је изван сваке сумње, да је тијем сва Јевропа опет узнемирена. Опет се почиње зборити о неким великим догађајима који су „на прагу“. Сам „Тајме“, лист који још једнако важи као политички барометар Јевропе, почео је да тражи савез ике. У кратко, славно познати „јевропски концентрат“, који је још од берлинскога конгреса радио на томе да се спријече међународни сукоби, сад је погинуо. По што је Италију Њемачка и Аустрија привукла, а од Францеске је одијелила и инглиском утјубу отргла, по што се у потоње доба и сама Шпањолска труди да се ослободи инглискога титорства те рад тога очевидно нагиње Њемачкој, — то су највише Инглиска и Францеска у опасности да остау усамљене; а по томе ове су двије силе сада више но икад једна на другу упућене. Због тога је „Тајме“ изненада почео излазити с Францезима; еле нов савез францеско-инглиски био би само природна пошљедица данашњих односаја. Којој би се страни Русија имала придружити, то „Новоје Време“ не каже.

Како из Париза јављају, прихватила је францеска комора законски приједлог о конверсији ренте, јер друкчије није ни могла чинити. Она 34 милиона, што ће се том конверсијом приштедјети, нужна су, да се уведе равнотежа у буџету, те се не могу никакво употребити на олакшање земљарине, као што је министар финансије изјавио. Пољска припреда мора се за сада стрјети, јер прије свега ваља уредити финансије.

Исти закон о конверсији ренте претресан је прошле недјеље и у сенату, и нема сумње да је већ и примљен без икакве измјене. Међу тим је Ронфор у свом „Ентранжану“ открио нову једну опасност, која пријети републици од конверсије ренте. Он дознаје, како су Орлеановићи, који располажу са имањем од 400 милиона, и Ротшилд, који има више од подруг милијарде, покупували преко својих агената сву ренту од пет процената, али не да је даду конвертирати, него да је поднесу државној каси на исплату, на што имају право по закону о конверсији. Ово би тобјег министра финансије довело у велику забуну, јер он не би могао неплатити те огромне суме, а да опет не прибјегне новоме зајму, који би се сада могао учинити само под врло теретним околностима, јер је дуг од ренте досегао већ 20 милијарда. Тако Ронфор мисли, но види се да није добро проучио закон о конверсији ренте, јер по том закону министру се не одређује рок за исплату поднесених му петпроцентних папира, него му се исплата оставља на вољу, само с том обавезом да је дужан и даље плаћати добит од пет на сто.

Други предмет, с којим се данас бави законодавно тијело у Францеској, то је законска основа о прогонству ецидивних злочинаца. Тијем законом иде се на то, да се злочинци, који поново падну у погрешку, отирају у насељиве опредјељено за казну. Тим начином имали би се отклонити опасни злочинци, од којих се није надати да ће се поправити. Како неки париски листови јављају, примило је јавно мишљење ову законску основу с великим задовољством, јер се увија и признаје, да држави припада право уклопити оне, који се не боје више никакво казне.

Париски радикалци нијесу задовољни са закључењима општине, којима се има доскочити оскудици у становима. Радикални варошки заступник Жофрен сазвао је синдикатске коморе и радикална друштва, да се с њима договори о приједлогу, који је са својим другозима поднио општинском заступству. По његов приједлогу имала би се радицима из општинских извора исплатити потпора од 500.000 франака и устројити општинске радионице. Говорници слагали су се у начелу с приједлогом, само им је премалена предложена сума; неки би хтјели потпору од пет милиона!

Пашеју посланика Инглеске, лорда Лайса, и францескога министра иностраних дјела Шалмел-Лакура вођен је прије неколико дана подужи разговор о тешким-ским питању. Ова ствар је у великом степену приликла на себе изјаву Инглеске, јер што Францези у Тонину раде, то Инглесима никако не иде у главу. Францеска штампа већ је више пута узела прилику, да се горко тужи на ово држање Инглеске, које она назива перфидним. У овоме тону све се јаче удара на Инглеску, и нарочито је ту скоро један гамбетовачки и влади наклоњен лист додио један чланак, у којем врло погрдним начином напада на Инглеску називајући је инјавицом и политиком коју само гледа да је што захвати и прождријети. Докле Инглеска тако чини за себе — вели исти лист — докле на сваком кроку спречава Францеску свакојаким интригама да ова дође до својих ујемчених права. Та невољна политика морала се демасковати. Сад, по што је то учињено, ваља нам радити, како то интереси наши захтијевају, а не како нам наши добри пријатељи сајетјују закључује исти лист.

Истим тоном иници и остали францески листови против Инглеске, чим је ријеч о Мисиру. Ипак се тјеше тимем, да Мисир крај свијех усилјавања лорда Дафрина не ће постати инглеска земља, и да ће на пошљетку Инглези увијети, да није наметно, да се страни интереси без разлога погата газе.

У Русији славили су ових дана стогодишњицу присеједињења Крима тој држави. Било је то прије 100 година, 8. Априла 1783, када је под великом царском Катарином подстреко Крим прикључено Русији. Ова анексија била је за Русију од великога значаја; Русија је тимем дошла до једне лијепе и богате земље, за којом је чежула још од времена светог Владимира, — ступила је на црно море. По што је потоњи татарски кан у Криму, Шагин-Хиреј, био сит и пресит турске владе, која се с њиме играла и употребљивала га као своје оруђе против Русије, одрече се он и потоње сјенке свога господарства у корист Русије и тако Русија изиде на црно море и постави први сујед и противник Турске. Присеједињење Крима мора се приписати једино сретној политици руске владе, која је тежила да руском царству нађе природну јужну границу, која би руским јужним областима дала удаче трговачке друмове и која би Русију извела на Црно Море. У колико је руска влада ради тога за Кримом тежила, у толико су је и сами непрестани нападаји сиљних кримских халифа нагонили да Крим освоји и ради спаса својих јужних области од татарске пљачке и поплаве. Тога ради је она имала на уму двогубе користи од освојења Крима, на и кад су доцније кримски ханови ослабили и под турски утицај потпали, руска влада није Крим из вида непуштала, јер јој је турски утицај у Криму био штетан и неповољан, исто тако као год и права аутономија татарска. И кад су се у ослабљеном ханству изродили међусобни немири и кад је дошло до тога да Крим надре или под Турску или под Русију, руска влада је прегла и Крим је дошао у њене руке. Заузеће Крима показало се за Русију веома важно не само е тога што се опростила једног немирног и штетног сусједа, и не само е тога што јој је преко њега отворен шири трговачки пут на Црно Море, но и е тога, што је она заузећем Крима заузела и диван поморски стратегијски положај, е кога је последице могла не само да брани своју стару тековину, но да и нову тече, и да руке власти своје све даље и даље шири. Прослава освојења Крима може се сматрати као прослава једног факта, који је Русији дао великог и економног и политичког полета у југозападној Азији, и који ју је на југу Јевропе са свим слободном и моћном начином.

Ма да је некако рок пуномоћију Русем-паше, још није ријешено ливанско питање. У пошљедној конференцији цариградској изјавише посланици руски и инглески, да још нијесу добили унутетва од својих влада односно кандидатуре миритетско а кнеза Биб-Доде, и тако на том скупу није постигнут никакав резултат. До овог часа још није познато шта се 12. Априла догодило у Бејруту, главој вароши ливанској, да ли је Русем-паша остао привремено гувернер до избора новог генералног гувернера, или је влада и управа над том земљом повјерена тамошњем управном сајету. Како је Францеска одсудно противна да Русем-паша и привремено управља Ливаном, то је сва прилика да је наступио овај други случај. Међу тимем, порта бјеше против тога, доказујући, да ливански управни сајет, који се састоји из заступника свију партаја, не ће бити у стању да управља земљом, јер у њему нема слоге, по што сваки члан

ради за себе, т. ј. за ствар, која је у његовој особи заступљена. С тога се у Цариграду боје, да ће у Ливану, ако се уирава и влада повјери управном одбору, наступити опасност за јавни ред у тој турској области.

Највиши политички интерес у ливанском питању узима, као што је познато, Францеска, по још виши су њени економски интереси тамо. Францеска води живу трговину са Сиријом и Малом Азијом и обрне тамо увозом и извозом на годину по неколико стотина милиона франака. Францези кунују тамо свилу, вино, сухо грожђе, јужно воће, жито, коже и друге сировине, а увозе у великој количини своје прерађевине. Сами Маронити куне сваке године за једно двадесет милиона франака францеских фабрика. Све свиларе у Ливану и све трговине тамошње припадају Францезима или њиховим италијанцима. Развијена производа и фабриката расте из године у годину, при свој конкуренцији од стране Инглеза, који до сада нијесу били у стању да одонд истисну Францезе. Изображење своје и познано за западом добијају Маронити преко Францеске. У Паризу постоји једна маронитска гимназија еа више стотина ученика, који се највише одају духовничком чину. Остали се одају на љекарство и на трговину. У Бајруту и сирским варошима украј мора, као и у Паризу и Марсељу има много трговаца Маронитана, од којих су неки и доста богати. У свему се види утицај францески, а овај води своје поријекло још из доба Луја XIV., који је у тадашњег султана израдио, да може носити титулу: „покровитељ свијех хришћана у Ливану.“ Од то доба Маронити се држе као Францези, и они сами себе тако сматрају.

Домаће вијести.

ЦЕТИЊЕ, 22. Априла.

— Данас је свечано простављен рођендан Његовог Височанств а Књагиње. У 11 ура прије подне држано је у овд. св. обитељи благодарње, на ком је чинодјејствовао високопреосвештени г. митрополит Висарион уз саслужбу овд. свештештва, а присуствовали су: Његово Височанство Књаз, државни сајетници и министри, дипломатско тијело, чланови великога суда, остало чиновништво црногорско и многобројни народ одакле и са стране. Послије благодарња ишло се у свијетли двор на честитање, а за то вријеме избачен је са „лицура“ 21 тоновски метак.

— Свијетле празнике Христова в а с к р е а прославише и ове године по закону божјем и народним нашим обичајима. У недељу, први дан васкрса, ишло се на јутрњу која је одслужена под чинодјејством високопреосвештеног митрополита г. Висариона и овдјешњег свештештва, а тако исто и сами узвишени чин васкрса Христовог, иза кога је одмах служена служба божја. У цркви су присуствовали Њихова Височанства Књаз и Књагиња са свијетлом породицом својом, чиновништво овдашње и народ. Послије службе божје ишло се у свијетли двор на честитање.

— У недељу стигао је на Цетиње краљевско-талијански министар-резидент г. Маћо, којег је Његово Величанство Краљ талијански поставио овдје за свога заступника на мјесто г. Дуранда. У уторник на подне г. Маћо имао је част, да учини у свијетлом двору, по постојећем церемонијалу, званично представљење, којом је приликом г. Маћо предао своја акредитивна писма Њ. В. Књазу. Ађутант Њ. Височанства г. Шако Петровић пошао је на дворским кочијама у стан г. Маћа и допратио га у двор, пред којим га је четатјелохранитеља упараћена дочекала и поздравила. У великом салону Њ. В. Књаз, окружен својим достојанственицима, дочекао је и примио г. Маћа.

Г. Маћо предао је Њ. В. Књазу своју кредитивну овдјем говором:

„Ваше Височанство!

„Ја имам част да Вам предам писма којима ме Његово Величанство Краљ, мој узвишени Господар, акредитује код Вашег Височанства у својству свога министар-резидента.

„Мени веома ласка, да могу овом приликом донијети Вашем Височанству поруку пријатељскијех осјећања Краља и његове владе, исто као и жељу, да се одношаји постојећи између Италије и државе Вашег Височанства развију и да добију важности под управом уговора трговачког који је потписан.

„У исцрпљивању часнога задатка, који ми је повјерен, моје силе биће непрекидно управљене на ту циљ, и ја ћу бити веома срећан, ако, благодарећи благонаклоности Вашег Височанства, будем у стању, да је постигнем.“

На то је Његово Височанство Књаз одговорио:

„Примам е најживљим задовољством

писма, којима је Његово Величанство Краљ Италије благоволио Вас акредитовати код мене у својству Свога Министра-Резидента.

„Ријечи љубазне и симпатичне, које сте ми израдили у име Његовога Величанства Краља Умберта I. и Његове владе, за мене су у толико драгоцијеније, што у њима видим залого за одржање пријатељских одношаја, који еа ерећом већ постоје између Италије и Црне Горе, и мени је драго надати се, да ће, благодарећи трговачком уговору који је потписан, ти одношаји постати још живљии, на највишу корист моје земље.

„Што је Његово Величанство Вашу особу изабрало за заступника Италије код мене, то ми је особито драго, и ја Вам радо дајем увјерење, господине Министре-Резиденте, да сте од данас стекли потпору моју и моје владе, да би вам се олакшало пенућавање Ваше мисије.“

Иза овога Њ. В. Књаз се за неколико врло љубазно разговарао са г. Маћом и преставио му присуству господу, а по том био је г. Маћо испраћен у свој стан истим начином, као што је био допраћен.

У вече био је у двору велики објед у част г. Маћу.

Књижевност.

IV. ИЗВЈЕШТАЈ

одбора за пренос костију Бранка Радичевића у Бечу.

1. Коровоћа земуног ијев. друштва г. Јосиф Це послао нам је своју композицију: „Химна за пренос Бранкових костију“ е молбом, да је поможимо и осталим ијев. дружинама разамљемо, да се — о преносу у Карловцима ијева. Партитура ће се помножити и свима познатим ијев. дружинама послати.

2. Хулограф Петар Анчић, у Лајпцигу, јавља, да намјера израдити и издати за свечаност лијепу слику Бранкову, — што је узето на знање.

3. Добровољни прилози:

- а) Пренос из пролог извјештаја: ф. 217.
- б) Срп. ијев. друштво у Вршцу . . . „ 171.
- в) „ „ „ Баји . . . „ 10.
- г) „ „ „ Чакову . . . „ 15.
- д) Г. Свет. Драгичевић, трговац у Дарувару . . . „ 5.

г. г. Љуб. Недић, ђак лондонске колеџе, и Ђавле Чавић, раденик етолареки у Лондону по 2. ф. „ 4.

Свега: ф. 422.

Новац је положен у овдашњој „Postsparkass-и.“

Из сједнице одбора за пренос костију Бр. Радичевића.

У Бечу, 23. Априла 1883.

В. Деспотовић Јован Тагић
председник. перовоћа.

Црногорско Поморство.

Св. Никола, 2. Априла. — Ове недеље имали смо грчко-источни вјетар од приличне снаге и ведро вријеме, на за три дана последице тога ишло приличан, облачно и кишу. Онда опет обрну грчко-источњак доста јак, уз ведро вријеме. Иза тога наступи маестро са лијепим временом. Море је било вазда мирно.

Улазак и илазак Бојане био је слободан.

Доједрише:

Траб. црн. „Корниере Скутарино“, тон. 34, кап. Сулејман Јусеу, из Венеције, су 5 друга, крцат трговине.

Траб. црн. „Дулцињота“, тон. 35, кап. Сулејман Каши, из Тријешћа, су 6 друга, крцат трговине.

Траб. итал. „Верђине Делармин“, тон. 12, кап. Капуто Луји, из Брицизи, су 5 друга, крцат нерање.

Скунер црн. „Бела Роза“, тон. 50, кап. Сулејман Мехмет, из Венеције, су 6 друга, крцат петроља.

Траб. црн. „Луна Нуова“, тон. 12, кап. Јакуп Сука, из Обота, су 4 друга, празан.

Траб. црн. „Бахри“, тон. 32, кап. Мустафа Сулејман, из Венеције, су 5 друга, крцат трговине.

Траб. црн. „Махмуди“, тон. 15, кап. Мехмет Крико, из Медве, су 4 друга, крцат брашна.

Поједрише:

Траб. црн. „Корниере Скутарино“, тон. 34, кап. Сулејман Јусеу, за Обот, су 5 друга, крцат трговине.

Траб. црн. „Дулцињота“, тон. 35, кап. Сулејман Каши, за Обот, су 6 друга, крцат трговине.

Скун. црн. „Бела Роза“, тон. 50, кап. Сулејман Мехмет, за Обот, су 6 друга, крцат петроља.

Траб. црн. „Луна Нуова“, тон. 12, кап. Јакуп Сука, за Медову, су 4 друга, празан.

Траб. црн. „Бахри“, тон. 32, кап.

Мустафа Сулејман, за Обот, су 5 друга, крцат трговине.

Траб. црн. „Махмуди“, тон. 15, кап. Мехмет Крико, за Обот, су 4 друга, крцат брашна.

Уцињ, 10. Априла. — Ове недеље имали смо за 3 дана буру од ејевера до подне, а по подне западни-југозападник умјерен, мало да не ведро и мирно море; за 4 дана исток до подне, а по подне ејеверозападник лагушан, за 3 дана мало да не ведро а за 1 облачно и понешто убуркано море.

Доједрише:

Брацера ауст. уг. „Бованина“, од тон. 10, кап. Јово Михаи, из Бара, искрца нешто клака.

Брац. црн. „Сан Николо ди Бојана“, од тон. 10, кап. Аслан Сали, из Груза, празан.

Брац. црн. „Бел Фиоре“, тон. 3, кап. Дул Бузук, из Св. Николе, са нешто трговине за овдје.

Брац. црн. „Ристо Стојовић“, тон. 3, кап. Сулејман Закули, из Св. Николе, празан.

Брац. црн. „Пошта“, тон. 3, кап. Омер, из Медове, празан.

Поједрише:

Брац. ауст. уг. „Бованина“, тон. 10, кап. Јово Михаи, за Бар, празан.

Брац. црн. „Сан Николо ди Бојана“, тон. 10, кап. Аслан Сали, за Св. Николу, празан.

Брац. црн. „Ристо Стојовић“, тон. 3, кап. Сулејман Закули, за Драч, празан.

Б а ц. црн. „Пошта“, тон. 3, кап. Омер, за Бар, празан.

Брац. црн. „Матагуз“, тон. 1, кап. Асан Фазли, за Бар, са неке кашете љекарије.

У Валденоче имамо од појаде: Траб. црн. „Буона Сорте“, тон. 19, кап. Сулејман Осман, из Груза, крцат за Крф.

Траб. црн. „Бела Вита“, тон. 32, кап. Мустафа Сулејман, из Обота, крцат за Тријешће.

Траб. црн. „Папагал“, тон. 16, кап. Абдул Исмаил, из Медове, крцат за Ријеку.

Бар, 14. Априла. — Прве дневи ове недеље прошле имали смо вјетрове средње ејеверо-западне, небо полуоблачно и мирно море, а остало вјетрове јужне средње, море узбуњено и небо облачно. Барометар између 75 и 76.

Стање температуре Ф. 13. —

6. Априла доједрише гаета аустр. уг. „Бованина“, тон. 10, управитељ Иво Миљан, крцата клака за озу луку и Уцињ.

11. Априла врати се из Крфа и Арбаније пароброд аустр. уг. „Смирна“, кап. Фр. Смиркић, и пошто искрца неколико путника и трговине, крену сјутра дан за Далмацију и Тријешће.

Јучер пак егике из Тријешћа и Далмације пароброд аустр. уг. „Малта“, тон. 406, кап. Стефан Перпи, који искрца неколико трговине за озу луку и крену у преисато вријеме за Крф.

Телеграми „Гласа Црногорца.“

ПРИЗ, 19. Априла. — У сједници сената управно је Брољи интерпелацију на владу због гласова о тројном савезу. Министар иностраних дјела Шалмел-Лакур одговорио му, да је та ствар још омотана дебелим мраком. Приближење тројих сила не ће донијети никакав мијену у дојакошњој политици нити ће се одношаји Францеске к осталијем силама тијем пореметити, јер она ће и од сад живјети добро са свијема.

АТИНА, 21. Априла. — Кња Бугарски данас стигао овамо. Краљ и министри дочекали су га у Ширеју ердачно.

ЛОНДОН, 22. Априла. — У доњем дому парламента одбачен је са 292 против 289 гласова закон о заклетви. Велики одушевљење на страни опозиције. (Овај закон тиче се заклетве посланика при ступању у парламент. До јако је постојала стара формула, да се сви посланици заклинају „именом божјим“. Сада је поднесена нова формула заклетве, у којој је име божје избрисано. То је учињено због тога, што се неки посланици, нарочито Брадо, нијесу хтели заклинати на име божје, и што се у сљедећем тога међу радикалима показао опасан покрет који је ваљало спријечити. Консервативци су ужасну опозицију правили овоме новом закону о заклетви и, као што се из гласања види, побједили су. Да ли ће то Гледстонов кабинет потрести, то ћемо видјети. У. Гл. Ц.)

Због ускршњих празника и због сјутрашњег Ђурђева-дана излази овај број „Гласа Црногорца“ на пошта и један дан раније.

УРЕДНИШТВО.